

ת"פ (רמלה) 8989-04-23 - מדינת ישראל נ' ניסן איילה

ת"פ (רמלה) 8989-04-23 - מדינת ישראל נ' ניסן איילהשלום רמלה

ת"פ (רמלה) 8989-04-23

מדינת ישראל

נגד

ניסן איילה

בית משפט השלום ברמלה

[30.12.2024]

כבוד השופט טל ענר

החלטה

1. הנאשם עותר לביטול כתב האישום בשל הפרת סעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן סעיף 57א) וכן לאור השיהוי בהגשת כתב האישום המקיים לטענתו כשלעצמו טענת הגנה מן הצדק.
 2. כתב האישום כולל שני אישומים, כל אחד מהם מייחס לו החזקת קנביס שלא לצריכה עצמית (בכמויות של 197 ג' 132-ג' בהתאמה) ונהיגה ללא רישיון.
 3. העבירות המיוחסות בוצעו ביוני וביוולי 2021, וכתב האישום הוגש ביום 4.4.2023.
 4. הוגשה תגובה בכתב ונשמעו טענות הצדדים. לאחר עיון החלטתי לדחות טענות הנאשם ואנמק בקצרה. באשר לטענה הראשונה (פגם או פסול בכתב האישום בשל הפרת סעיף 57א) -
 5. סעיף 57א קובע כידוע שאין להגיש כתב אישום אלא באישור היועמ"ש, "אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה".
 6. הסעיף מפנה באופן גורף לנהלים ולהנחיות של גופי החקירה והתביעה. הנאשם אינו טוען שהמאשימה חרגה מהמועדים הקבועים בנהלים הרלוונטיים (הנחיית פרקליט המדינה ונוהל אח"מ), אך לטענתו המאשימה הפרה את הנחיותיה שלה ומלוחות הזמנים שנקבעו בהן לביצוע מעקב על תיקים שהוחזרו ליחידות החוקרות להשלמות חקירה.
 7. על פי לשונו הברורה של סעיף 57א, אישור יועמ"ש נדרש במקרים של חריגה מן התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות. אין כל סיבה לקרוא לתוכו את מה שלא נכתב בו ולהסיק שכל סטייה של רשויות האכיפה מהוראות הנהלים וההנחיות, גם אם לא הביאה לחריגה מתקופות המקסימום המותרות למיצוי הליכי חקירה והעמדה לדין, תביא לתחולת סעיף 57א ואף למתן הסעד החריף של ביטול האישום. באשר לטענה החלופית לשיהוי -
 8. כפי שנפסק בבית המשפט העליון ברע"פ 813/20 מדינת ישראל נ' ילדרים (4.1.2021, פסקה 6) "כעקרון, כאשר הליכי חקירה והעמדה לדין הלכו ונמשכו על ציר הזמן במסגרת התקופות שנקבעו בנהלי רשויות החקירה ובהנחיית היועץ המשפטי לממשלה, ככלל, לא יהיה מקום לקבוע כי נפל שיהוי בהתנהלותם" (ר' חזרה על כלל זה לאחרונה בע"פ 8561/22 חורי נ' מדינת ישראל (20.8.2024, פסקה 50)).
 9. המשמעות היא שעמידה בלוחות הזמנים של ס' 57א מקימה מעין חזקה שלא נפל שיהוי בהתנהלות הרשויות (על האפשרות העקרונית לסתור חזקה זו, אך לא בהכרח בשלב הטענות המקדמיות ר' החלטתי בת"פ (רמלה) 57548-12-23 מדינת ישראל נ' אבו חובזי (נבו, 13.11.2024, פסקאות 13-14)).
 10. בענייננו לא שכנע הנאשם שמשך החקירה והליכי העמדה לדין לוקים בשיהוי כה חריף המצדיק קבלת הסעד המבוקש ולפיכך הטענות המקדמיות נדחות. ברור, ואף המאשימה אישרה זאת, שאם וכאשר יורשע הנאשם - הימשכות ההליכים בעניינו חייבת להילקח בחשבון בין שיקולי הענישה.
 11. המשך הדיון לגוף האישומים - במועד הקבוע.
- ניתנה היום, כ"ט כסלו תשפ"ה, 30 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.